ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ for dispute CAC-ADREU-006499

Case number	**CAC-ADREU-006499**
Time of filing	**2013-08-19 07:05:14**
Domain names	**epson-ink.eu**

Case administrator

Lada Válková (Case admin)

Complainant

Organization	**EPSON Europe BV**

Respondent

Name	**Kaplanoglou Pantelis**

ΆΛΛΕΣ ΝΟΜΙΚΈΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΊΕΣ

Δεν υπάρχουν άλλες εκκρεμείς δίκες ή αποφάσεις που σχετίζονται με το επίδικο όνομα χώρου

ΙΣΤΟΡΙΚΌ ΓΕΓΟΝΌΤΩΝ

Με δικόγραφο καταγγελίας [χωρίς ημερομηνία] η προσφεύγουσα κίνησε διαδικασία ΕΕΔ κατά του καθ' ου, την οποία το Κέντρο ΕΕΔ για το .eu παρέλαβε στις 3.5.2013. Μετά την υποβολή της σχετικής αίτησης προς την EURid, η τελευταία απάντησε στις 5.5.2013, παρέχοντας όλα τα απαραίτητα στοιχεία που αφορούν στον καθ' ου. Στις 3.6.2013 ολοκληρώθηκε ο αναγκαίος Έλεγχος Συμμόρφωσης Καταγγελίας. Η ίδια ημέρα ορίστηκε ως ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας. Στις 17.7.2013 πιστοποιήθηκε από το Κέντρο ΕΕΔ η αργοπορημένη απάντηση από τον καθ' ου. Ακολούθησε ο διορισμός της (μονομελούς) επιτροπής στις 24.7.2013.

Α. ΚΑΤΑΓΓΈΛΛΩΝ

Η προσφεύγουσα αναφέρει στην καταγγελία/προσφυγή της τα ακόλουθα:

1. Πραγματικά Γεγονότα και Νομικό Πλαίσιο

Η προσφεύγουσα στην παρούσα διαδικασία είναι η EPSON Europe BV, εταιρεία που έχει συσταθεί και εδρεύει στην Ολλανδία για λογαριασμό και εκ μέρους της Seiko EPSON Corporation, εταιρείας συσταθείσας και εδρεύουσας στην Ιαπωνία.

Την ή περί την 1 Μαρτίου 2003 η Seiko EPSON Corporation (στο εξής καλούμενη "SEC") χορήγησε πληρεξούσιο υπέρ της EPSON Europe BV (στο εξής καλούμενη "EPSON Europe"), βάσει του οποίου η τελευταία «εξουσιοδοτείται και εντέλλεται από την SEC να κινήσει νομική διαδικασία ή να καταθέσει αίτημα για τη λήψη διοικητικών μέτρων στην Επικράτεια προκειμένου να προστατεύσει τα συμφέροντα και την ιδιοκτησία της SEC.» [επισυνάπτεται ως Παράρτημα 01]. Το δικαίωμα της EPSON Europe να καταθέσει την παρούσα προσφυγή για λογαριασμό, εκ μέρους και στο όνομα της SEC προέρχεται από το εν λόγω πληρεξούσιο.Το εν λόγω πληρεξούσιο έχει αναφερθεί σε και έχει γίνει αποδεκτό από την επιτροπή (panel) σε προηγούμενη διαφορά .eu για Εναλλακτική Επίλυση Διαφορών (ADR) που κατέθεσε η

προσφεύγουσα, και συγκεκριμένα στην υπόθεση EPSON Europe BV κατά Κώστα Ιωάννου [επισυνάπτεται ως Παράρτημα 02 – Αρ. υπόθεσης 5455].

Η Seiko EPSON Corporation είναι διεθνής εταιρεία και ένας από τους μεγαλύτερους παγκοσμίως κατασκευαστές εκτυπωτών ψεκασμού μελάνης (inkjet printers), εκτυπωτών μήτρας κουκκίδων (dot matrix printers) και εκτυπωτών λέιζερ (laser printers), συσκευών σάρωσης (scanners), υπολογιστών desktop, επαγγελματικών προβολέων, προβολέων πολυμέσων (multimedia projectors) και προβολέων home theatre (home theatre projectors), μεγάλων τηλεοράσεων home theatre, ρομπότ και βιομηχανικού εξοπλισμού αυτοματοποίησης, εκτυπωτών docket για σημεία πώλησης και συσκευών μέτρησης χρημάτων (cash registers), laptops, ολοκληρωμένων κυκλωμάτων, εξαρτημάτων LCD και άλλων σχετικών ηλεκτρονικών εξαρτημάτων.

Οι παγκόσμιες επιχειρήσεις της SEC ανέφεραν καθαρές πωλήσεις ύψους USD $ 10.682.528.000 (περίπου EUR € 8.209.500.630) για τη χρήση που έληξε στις 31 Μαρτίου 2012, με έσοδα εκμεταλλεύσεως ύψους USD $ 299.622.000 (περίπου EUR € 230.296.709) κατά την ίδια χρονική περίοδο. [επισυνάπτεται ως Παράρτημα 03 – Ενοποιημένα Αποτελέσματα για τη Χρήση που έληξε στις 31 Μαρτίου 2012]

Η EPSON Europe BV, θυγατρική της SEC, είναι ένας μείζων κατασκευαστής και προμηθευτής περιφερειακών για ηλεκτρονικούς υπολογιστές και αναλώσιμων στην περιοχή της Ευρώπης. Περίπου 25% των προαναφερόμενων καθαρών πωλήσεων προήλθαν από την EPSON Europe BV το 2012. Η EPSON Europe επενδύει σημαντικά ποσά κάθε χρόνο στη διαφήμιση και το μάρκετινγκ των εμπορικών σημάτων της SEC, έχοντας ως αποτέλεσμα υψηλή ευαισθητοποίηση όσον αφορά το εμπορικό σήμα από πλευράς των Ευρωπαίων καταναλωτών. Όπως και στις περισσότερες άλλες ευρωπαϊκές χώρες, η προσφεύγουσα έχει ισχυρή παρουσία στην Ελλάδα, όπου εδρεύει ο καθ' ου, και λειτουργεί ιστοσελίδα στην ελληνική γλώσσα στο <epson.gr> [επισυνάπτεται ως Παράρτημα 04 – στιγμιότυπο οθόνης] μέσα από την οποία προωθεί και διαφημίζει τα προϊόντα της και σχετικά αναλώσιμα.

Ο καθ' ου η προσφυγή εμφανίζεται ως εμπορικός φορέας με έδρα στην Ελλάδα. Το επίδικο όνομα Χώρου προωθεί χρήστες του διαδικτύου σε μια ιστοσελίδα που σχετίζεται με το όνομα χώρου<ioio.gr> [επισυνάπτεται ως Παράρτημα 05 - WHOIS & Παράρτημα 06 – Στιγμιότυπο Οθόνης]. Η ιστοσελίδα στο <ioio.gr> έχει παρόμοια εμφάνιση και δίδει παρόμοια αίσθηση με την ιστοσελίδα της προσφεύγουσας στο <epson.gr>, και πωλεί «συμβατά» αναλώσιμα που κατασκευάζονται από τρίτους και προορίζονται προς χρήση μαζί με τα προϊόντα της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα σημειώνει ότι ο καθ' ου έχει εκμεταλλευτεί τις υπηρεσίες προσωπικού απορρήτου των χώρων .eu και .gr και ότι τα πλήρη στοιχεία επαφής του δεν είναι καταγεγραμμένα σε καμία από τις βάσεις δεδομένων WHOIS. Η προσφεύγουσα ωστόσο αναφέρει ότι ο πάροχος υπηρεσίας εγγραφής - Papaki Ltd – είναι ο ίδιος και για τα δύο Ονόματα Χώρου (domain names), αφήνοντας να εννοηθεί ότι και τα δύο ονόματα χώρου λειτουργούν από τον ίδιο φορέα.

2. Η προσφεύγουσα επικαλείται στη συνέχεια ότι το επίδικο όνομα χώρου είναι πανομοιότυπο ή σε βαθμό σύγχυσης παρόμοιο με το όνομα ή τα ονόματα αναφορικά με τα οποία αναγνωρίζεται ή κατοχυρώνεται δικαίωμα ή δικαιώματα από την εθνική και / ή Κοινοτική νομοθεσία (όπως ορίζεται και περιγράφεται σύμφωνα με την Παράγραφο Β 1 (β) (9)).

Η SEC διατηρεί ένα εκτενές χαρτοφυλάκιο εγγεγραμμένων εμπορικών σημάτων που σχετίζονται με το σήμα EPSON σε μεγάλο αριθμό επικρατειών ανά τον κόσμο. Τα πιο συναφή εμπορικά σήματα που σχετίζονται με την παρούσα διαδικασία παρατίθενται κάτωθι και αναπαράγονται στο επισυναπτόμενο Παράρτημα 07:

• Εμπορικό Σήμα Ευρωπαϊκής Κοινότητας με αριθμό 004147229 > για το σήμα "EPSON" > ημερομηνία κατάθεσης 29 Νοεμβρίου 2004 > κατηγορίες 2, 9, 16

• Ελληνικό Εμπορικό Σήμα με αριθμό 80 386 > για το σήμα "EPSON" > ημερομηνία εγγραφής 17-03-1988 > κατηγορίες 7, 9, 16, 14

Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι διαθέτει εξαιρετικά ισχυρά δικαιώματα στο σήμα EPSON και καταθέτει ότι το όνομα χώρου είναι σε βαθμό σύγχυσης παρόμοιο με το εν λόγω σήμα για τους ακόλουθους λόγους: Η ένδειξη EPSON είναι ένας

υπερβολικά γνωστός όρος «που έχει κατασκευαστεί» και αποτελεί το κυρίαρχο, σημαντικότερο και χαρακτηριστικότερο διακριτικό στοιχείο του Ονόματος Χώρου.

Η πρόσθετη λέξη «μελάνι» ("ink") δεν είναι κυρίαρχη, αλλά γενικής φύσεως και περιγραφική. Διάφορες προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των Εταιρεία Air France κατά ibiz hosting [επισυνάπτεται ως Παράρτημα 08 – Αριθμός υπόθεσης 04645] και Εταιρεία General Electric κατά SNNS Ltd [επισυνάπτεται ως Παράρτημα 09 – Αριθμός υπόθεσης 05009], αναφέρουν ότι όπου προστίθεται μια καθαρά περιγραφική λέξη σε έναν όρο κατοχυρωμένου εμπορικού σήματος, τότε θεωρείται ευρέως ότι είναι παρόμοιο σε βαθμό που προκαλεί σύγχυση. Αυτό αντικατοπτρίζεται περαιτέρω στην απόφαση Avery Dennison Corporation κατά Dotasterisk Ltd [επισυνάπτεται ως Παράρτημα 10 – Αριθμός υπόθεσης 05126] όπου το επίδικο όνομα χώρου <averygraphics.eu> αποτελείτο από ένα γνωστό σήμα (AVERY) και έναν γενικό όρο (graphics-γραφικά) που σχετιζόταν με την επιχείρηση του προσφεύγοντος, όπου σύμφωνα με τον Πρόεδρο της Επιτροπής: «Παρότι η Επιτροπή (Panel) θα έπρεπε να αποδεχθεί ότι το συγκεκριμένο όνομα χώρου δεν είναι πανομοιότυπο αυτό καθαυτό με το εμπορικό σήμα του προσφεύγοντος <AVERY>, η προσθήκη της λέξης «graphics-γραφικά» εξακολουθεί να αντιπροσωπεύει το είδος της επιχείρησης του προσφεύγοντος και δεν αρκεί, σύμφωνα με την Επιτροπή, για να υπάρξει διάκριση μεταξύ αυτού και του σήματος του προσφεύγοντος. Είναι σχεδόν αναπόφευκτο πως καταναλωτές οι οποίοι επισκέπτονται την ιστοσελίδα <averygraphics.eu>, θα πιστεύουν ότι επισκέπτονται κάποια ιστοσελίδα που συνδέεται με τον προσφεύγοντα.»

Στην παρούσα υπόθεση, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η πρόσθετη λέξη «μελάνι» ("ink") είναι περιγραφική ενός σημαντικού μέρους των επιχειρήσεων που διεξάγει η προσφεύγουσα – ήτοι την προμήθεια αναλώσιμων για εκτυπωτές ψεκασμού μελάνης (inkjet printers), και εάν το Όνομα Χώρου δεν είχε συμπεριλάβει το σήμα EPSON, η έννοια και η σημασία του θα ήταν εντελώς διαφορετική, από την άποψη ότι δεν θα σχετιζόταν συγκεκριμένα με την προσφεύγουσα ή τα προϊόντα της.

3. Η προσφεύγουσα επικαλείται στη συνέχεια ότι το όνομα χώρου έχει καταχωρηθεί από τον κάτοχό του χωρίς δικαιώματα ή έννομα συμφέροντα αναφορικά με το όνομα χώρου που αποτελεί αντικείμενο της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα σημειώνει ότι πρέπει η ίδια να αποδείξει ότι το επίδικο Όνομα Χώρου ήταν καταχωρισμένο χωρίς έννομο συμφέρον ή ότι ήταν καταχωρισμένο κακή τη πίστει. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι και τα δύο αυτά στοιχεία είναι παρόντα στην τρέχουσα διαφορά.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο καθ' ου δεν έχει κανένα δικαίωμα ή έννομο συμφέρον στο όνομα χώρου για τους εξής λόγους:

3.1. Ο καθ' ου δεν έχει χρησιμοποιήσει το όνομα χώρου ή κάποιο όνομα που να αντιστοιχεί στο όνομα χώρου σε σχέση με την προσφορά αγαθών ή υπηρεσιών ή έχει καταστήσει αποδεικτέα την προετοιμασία να κάνει κάτι τέτοιο (Κανόνας Β11(ε)(1) Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών - ADR). Ο καθ' ου λειτουργεί ιστοσελίδα στο <ioio.gr> όπου καταλήγει το Όνομα Χώρου. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι στα χέρια του καθ' ου η χρήση του Ονόματος Χώρου που προωθεί χρήστες του διαδικτύου σε μια εμπορική ιστοσελίδα δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως χρήση καλή τη πίστει (bona fide) του Ονόματος Χώρου, δεδομένης της συμπερίληψης του σήματος της προσφεύγουσας ως κυρίαρχο μέρος αυτού.

Μολονότι φυσικά η προσφυγή δεν αντιτίθεται ως προς τον ανταγωνισμό, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η οικειοποίηση του σήματός της στο Όνομα Χώρου για την πώληση των αγαθών των ανταγωνιστών της δεν θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως καλή τη πίστει προσφορά αγαθών και υπηρεσιών και δεν εκχωρεί κανένα έννομο συμφέρον στον καθ' ου.

3.2. Σε κανένα σημείο κατά τη διάρκεια της καταχώρησης του Ονόματος Χώρου ο καθ' ου δεν υπήρξε κοινώς γνωστός με το εμπορικό σήμα EPSON, ούτε είναι δικαιοδόχος της προσφεύγουσας και δεν έχει λάβει καμία άδεια ή συγκατάθεση από αυτή για να χρησιμοποιεί τα εμπορικά της σήματα. Ο καθ' ου δεν ονομάζεται ούτε είναι κοινώς γνωστός ως EPSON και δεν κατέχει κανένα εμπορικό σήμα ή σήμα υπηρεσιών που να ενσωματώνει το σήμα EPSON. Ο καθ' ου εμφανίζεται από την ιστοσελίδα που σχετίζεται με το Όνομα Χώρου να εμπορεύεται τα προϊόντα της υπό την ονομασία IOIO. Περαιτέρω, δεν είναι επίσημος διανομέας της προσφεύγουσας και δεν υπάρχει καμία εμπορική σύνδεση μεταξύ τους .

Ωστόσο, η χρήση του σήματος EPSON στο Όνομα Χώρου δημιουργεί εσφαλμένα την εντύπωση ότι υπάρχει κάποια εμπορική σύνδεση ή ότι οι δραστηριότητες του καθ' ου υποστηρίζονται από την προσφέυγουσα.

3.3. Στη βάση του άρθρου 11(ε)(3) των Κανόνων Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, η προσφέυγουσα ισχυρίζεται ότι η χρήση του Ονόματος Χώρου από τον καθ' ου δεν μπορεί να ερμηνευθεί σε καμία περίπτωση ως μη εμπορική. Ο καθ' ου έχει χρησιμοποιήσει το Όνομα Χώρου προκειμένου να προσελκύσει χρήστες του διαδικτύου στην ιστοσελίδα του, στην οποία πωλεί προϊόντα που σχετίζονται με τα περιφερειακά της προσφεύγουσας, σε ανταγωνισμό με την τελευταία, και προβαίνει εμφανώς σε εμπορική χρήση. Η χρήση του σήματος στο Όνομα Χώρου καταδεικνύει ότι ο καθ' ου έχει πρόθεση να παραπλανήσει τους καταναλωτές να πιστέψουν ότι υφίσταται ουσιαστική σχέση μεταξύ τους.

4. Η προσφεύγουσα επικαλείται στη συνέχεια ότι το όνομα χώρου έχει καταχωρηθεί ή χρησιμοποιείται με κακή πίστη. Ειδικότερα, καταθέτει ότι πέραν του γεγονότος ότι ο καθ' ου δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον στο Όνομα Χώρου, η χρήση του Ονόματος Χώρου αποτελεί και καταδεικνύει καταχώρηση και χρήση κακή τη πίστει. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι ακόλουθοι παράγοντες, λαμβανόμενοι υπ' όψιν στο σύνολό τους ή μεμονωμένα, είναι ιδιαιτέρως ενδεικτικοί της εν λόγω κακής πίστης.

4.1. Το όνομα χώρου είχε καταχωρηθεί κυρίως με σκοπό την παρακώλυση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων ενός ανταγωνιστή (Κανόνες Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών - ADR B11(στ)(3))

Είναι πιθανόν χρήστες του Διαδικτύου οι οποίοι πληκτρολογούν το Όνομα Χώρου, ή το βρίσκουν μέσω μηχανής αναζήτησης, να αναζητούν μια ιστοσελίδα που να λειτουργεί από την προσφεύγουσα και όχι από τον καθ' ου. Το Όνομα Χώρου είναι εξαιρετικά πιθανό να προκαλέσει σύγχυση σε χρήστες του Διαδικτύου οι οποίοι προσπαθούν να αναζητήσουν τα προϊόντα της προσφεύγουσας λόγω της ενσωμάτωσης του γνωστού σήματος της EPSON στο Όνομα Χώρου, η χρήση του οποίου καθιστά επίσης εσφαλμένο τον ισχυρισμό, υπέρ της επιχείρησης της προσφεύγουσας, εμπορικής σύνδεσης με τον καθ' ου ή υποστήριξης από αυτήν. Η χρήση από τον καθ' ου εμφανώς εκμεταλλεύεται τη φήμη του σήματος EPSON ώστε να παραπλανήσει χρήστες να επισκεφτούν την ιστοσελίδα του αντί για την ιστοσελίδα της προσφεύγουσας.

4.2. Το όνομα χώρου χρησιμοποιήθηκε σκοπίμως προκειμένου να προσελκύσει χρήστες Διαδικτύου, επιφέροντας εμπορικό κέρδος στην ιστοσελίδα του καθ' ου ή σε άλλη on-line τοποθεσία, δημιουργώντας πιθανή σύγχυση με ένα όνομα για το οποίο υπάρχει αναγνωρισμένο ή κατοχυρωμένο δικαίωμα, σύμφωνα με την εθνική και/ή Κοινοτική νομοθεσία (Κανόνες Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών - ADR B11(στ)(4))

Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η χρήση του Ονόματος Χώρου από τον καθ' ου θα προκαλέσει σύγχυση σε χρήστες του Διαδικτύου, κάνοντας τους να επισκεφτούν την ιστοσελίδα του αντί αυτή της προσφεύγουσας. Στην ιστοσελίδα του <ioio.gr> ο καθ' ου πωλεί συμβατά αναλώσιμα που έχουν κατασκευαστεί από τρίτα μέρη, τα οποία δε συνδέονται με την προσφεύγουσα. Το διάσημο σήμα EPSON έχει συνεπώς χρησιμοποιηθεί προς διαφήμιση και πώληση των προϊόντων των ανταγωνιστών της μέσα από τη χρήση του Ονόματος Χώρου στην οποία προβαίνει ο καθ' ου.

Η εν λόγω σύγχυση και προφανής υποστήριξη των προϊόντων και των επιχειρήσεων του καθ' ου είναι πιθανόν να επιφέρει σημαντικό εμπορικό όφελος προς αυτόν, προσελκύοντας μεγάλους αριθμούς χρηστών στην ιστοσελίδα του και αυξάνοντας τις πωλήσεις των προϊόντων που προσφέρονται μέσω αυτής.

Με βάση όλα τα ανωτέρω, η προσφεύγουσα ζητά την μεταβίβαση του επίδικου ονοματος χώρου.

Β. ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΊΤΗΣΗ

Ο καθ' ου δεν απάντησε μέσα στην προβλεπόμενη από τους Κανόνες ΕΕΔ προθεσμία, όπως πιστοποιήθηκε με το 17/7/2013 έντυπο του κέντρου ΕΕΔ "Ειδοποίηση όσον αφορά παραλείψεις από τον καθ' ου η αίτηση". Στο ανωτέρω έντυπο υπήρχε η καθιερωμένη υπόμνηση του Κέντρου ΕΕΔ με το εξής περιεχόμενο:
"Έχετε το δικαίωμα, δυνάμει της Παραγράφου Β3 (ζ) των Κανόνων ΕΕΔ, να υποβάλετε ένσταση στην Ειδοποίηση αυτή ενώπιον του Δικαστηρίου Διαιτησίας της Τσεχίας εντός 5 ημερών από τη λήψη της ειδοποίησης αυτής. Οφείλετε να χρησιμοποιήσετε το κατάλληλο Έντυπο το οποίο διατίθεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου Διαιτησίας της Τσεχίας.

Το Δικαστήριο Διαιτησίας της Τσεχίας θα λάβει γνώση της παραλαβής της ένστασης σας και θα τη διαβιβάσει στην Επιτροπή εντός 3 ημερών από τη λήψη αυτής. Όταν υποβάλλετε την ένσταση σας, πρέπει να χρησιμοποιήσετε το Έντυπο Α15 το οποίο διατίθεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου Διαιτησίας της Τσεχίας".
Της δυνατότητας αυτής έκανε χρήση ο καθ' ου, υποβάλλοντας στις 24/7/2013 την προαναφερόμενη ένσταση στην αγγλική γλώσσα.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Όπως ήδη σημειώθηκε στην ενότητα «ιστορικό γεγονότων» της παρούσας, ο καθ' ου κατέθεσε με καθυστέρηση ένσταση του άρθρου Β 3 (ζ) Κανόνων ΕΕΔ. Σύμφωνα με το άρθρο Β 3 (ζ) εδ. β' Κανόνων ΕΕΔ, "η ένσταση του καθ'ου η Αίτηση εξετάζεται από την Επιτροπή κατά την απόλυτη της
διακριτική ευχέρεια ως μέρος της διαδικασίας λήψης απόφασης. Εάν η Επιτροπή επιβεβαιώσει ότι η Απάντηση είναι διοικητικά ατελής, η Επιτροπή δύναται να επιλύσει τη διαφορά βασιζόμενη μόνο στην Καταγγελία".
Με γνώμονα τα ανωτέρω, η "ένσταση" του καθ'ου δε λαμβάνεται υπόψη για τους ακόλουθους λόγους:
1. Διότι η ένσταση συντάχθηκε όχι στη γλώσσα διαδικασίας (που είναι άλλωστε και η μητρική γλώσσα του καθ' ου η προσφυγή), αλλά στην αγγλική γλώσσα. Αν και θα ήταν δυνατή η απόρριψη της ένστασης και μόνο για το λόγο αυτό, δηλαδή τη σύνταξη και υποβολή της σε γλώσσα άλλη από αυτή της διαδικασίας, το μέλος της Επιτροπής εξέτασε την ένσταση. Ωστόσο, το περιεχόμενο της ένστασης δεν αναφέρεται σε πιθανούς λόγους που παρεμπόδισαν τον καθ' ου στην υποβολή έγκαιρης απάντησης, αλλά ουσιαστικά βάλλει κατά της προσφυγής, χωρίς καμία αιτιολόγηση της παράλειψης του καθ' ου να ανταποκριθεί στην εμπρόθεσμη υποβολή απάντησης. Πρόκειται συνεπώς για διοικητικά ατελή απάντηση.
2. Διότι, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι το έντυπο της ένστασης θα πρέπει να εξομοιωθεί με απάντηση, η τελευταία υποβλήθηκε εκπρόθεσμα.

Συζήτηση και Πορίσματα:

Εισαγωγικά πρέπει να σημειωθεί ότι έξη από τα συνολικά εννέα σχετικά της προσφυγής που επισυνάπτονται ως παραρτήματα, δεν συνοδεύονται από μετάφραση στην ελληνική γλώσσα, που είναι η γλώσσα της διαδικασίας στην παρούσα υπόθεση. Αντίθετα, η προσφεύγουσα συμμορφώθηκε στις υποδείξεις του Κέντρου ΕΕΔ, και μετέφρασε την προσφυγή της από την αγγλική στην ελληνική γλώσσα. Το μέλος της Επιτροπής θεωρεί ότι η υποχρέωση διεξαγωγής της διαιτητικής επίλυσης της διαφοράς στη γλώσσα της διαδικασίας πρέπει να τηρείται τόσο για το εισαγωγικό δικόγραφο, όσο και για κάθε άλλο πρόσθετο δικόγραφο ή έγγραφο που επικαλούνται τα μέρη. Ωστόσο, με δεδομένη την εξέταση της ένστασης του καθ' ου, που συντάχθηκε και αυτή στην αγγλική γλώσσα, το μέλος της Επιτροπής θα συνεκτιμήσει τα σχετικά που επικαλείται η προσφεύγουσα για λόγους ισης μεταχείρισης των μερών. Ας μη λησμονείται άλλωστε, ότι όλα τα μέλη της Επιτροπής του Κέντρου ΕΕΔ είναι γνώστες της αγγλικής γλώσσας, και ενδεχόμενη άρνηση συνεκτίμησης και αξιολόγησης εγγράφων που έχουν προσκομιστεί στην αγγλική γλώσσα θα οδηγούσε σε υπέρμετρη καθυστέρηση επίλυσης της διαφοράς χωρίς αποχρώντα λόγο.

Ι. Η ΕΡΗΜΟΔΙΚΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ

Σύμφωνα με το άρθρο Β 10 α των Κανόνων ΕΕΔ, η παράλειψη συμμόρφωσης προς οποιεσδήποτε προθεσμίες που καθιερώνονται από τους Κανόνες ΕΕΔ από ένα διάδικο μέρος, δεν παρεμποδίζουν την έκδοση απόφασης της Επιτροπής, η οποία «δύναται να θεωρήσει ότι η εν λόγω παράλειψη συμμόρφωσης αποτελεί βάση αποδοχής των αξιώσεων του άλλου [διάδικου] μέρους». Αντίστοιχα, το άρθρο 22 § 10 Καν. 874/2004 ορίζει πως «η παράλειψη οιουδήποτε μέρους εμπλέκεται στη διαδικασία εναλλακτικής επίλυσης διαφορών να απαντήσει εντός των προβλεπομένων προθεσμιών … δύναται να εκληφθεί ως λόγος αποδοχής των καταγγελιών του αντιδίκου».
Στη σχετική βιβλιογραφία έχει διατυπωθεί η γνώμη, κατά την οποία η εν λόγω διάταξη δεν πρέπει να οδηγεί αυτόματα σε έκδοση απόφασης υπέρ του προσφεύγοντος εξαιτίας της ερημοδικίας του αντιδίκου του, και αυτό διότι η ρύθμιση αναφέρεται σε δυνητική εκτίμηση της παράλειψης αντίκρουσης ως αποδοχής. Συνιστάται έτσι η εξέταση της καταγγελίας [προσφυγής] ως προς τη βασιμότητα των προβαλλόμενων λόγων της, και μόνο εφόσον διαπιστωθεί από την Επιτροπή η επαρκής θεμελίωσή της, καθίσταται εφικτή η έκδοση απόφασης υπέρ του προσφεύγοντος [Bettinger, Alternative Streitbeilegung für .EU, WRP 2006, 551].
Δεν προτίθεμαι να παρεκκλίνω από την προαναφερόμενη άποψη, ωστόσο πρέπει να σημειώσω πως η έννομη συνέπεια της «αποδοχής» έχει διαφορετικό περιεχόμενο στην ελληνική δικονομική επιστήμη, καθώς σύμφωνα με το άρθρο 298

εδ. γ΄ ΚΠολΔ, «αν γίνει αποδοχή, εκδίδεται απόφαση σύμφωνα με αυτήν». Για το λόγο αυτό, και με δεδομένη τη συμμετοχή διαδίκων με έδρα / κατοικία εντός της ελληνικής επικράτειας, καθώς και της διεξαγωγής της διαδικασίας στην ελληνική γλώσσα, πρέπει να υπογραμμιστεί προς αποφυγή σύγχυσης πως η κατά τον Καν. 874/2004 και τους Κανόνες ΕΕΔ νοούμενη «αποδοχή» δεν δύναται να εξομοιωθεί με τη δικονομική σημασία που αποδίδεται στην αποδοχή της αγωγής ή άλλων ενδίκων βοηθημάτων κατά το ελληνικό δίκαιο, το οποίο άλλωστε δεν τυγχάνει εφαρμογής. Συνεπώς, άμεση [δηλαδή χωρίς υπεισέλευση στα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης] αποδοχή της προσφυγής δεν είναι νοητή.

II. Η ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΥΣΑΣ

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι εξουσιοδοτημένη να κινεί νομικές διαδικασίες για την προστασία των εννόμων συμφερόντων της εταιρίας Seiko EPSON Corporation, η οποία είναι η δικαιούχος επί του ελληνικού και κοινοτικού σήματος με την ένδειξη "EPSON". Το δικαίωμα αυτό προκύπτει από το ιδιωτικό έγγραφο που επιγράφεται στην αγγλική γλώσσα ως "Πληρεξούσιο", και το οποίο επισυνάπτεται στην προσφυγή ως παράρτημα 1. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τον όρο Γ (C),"EEB is authorised and instructed by SEC to take legal action or' request administrative action in the Territory to protect the interests and property of SEC", δηλαδή, η προσφεύγουσα εξουσιοδοτείται από την SEC να κινεί νομικές διαδικασίες στην περιοχή αρμοδιότητας της πρώτης, με στόχο την προστασία των συμφερόντων της δεύτερης. Η προσφεύγουσα παραπέμπει επιπρόσθετα στην απόφαση με αριθμό 5455 της Επιτροπής, η οποία έκανε δεκτό το Πληρεξούσιο. Ωστόσο, στην προαναφερόμενη απόφαση της Επιτροπής γίνεται αναφορά σε άλλο πληρεξούσιο, το οποίο φέρει ημερομηνία 11 Ιουνίου 1991, και όχι την ή περί την 1 Μαρτίου 2003, όπως αναφέρει στην προσφυγή της η προσφεύγουσα.
Το πληρεξούσιο που προσκομίζεται ως παράρτημα 1 φέρει υπογραφή από τον γενικό διαχειριστή του νομικού τμήματος της χορηγούσας την πληρεξουσιότητα εταιρίας, ο οποιος υπογράφει στο όνομα και για λογαριασμό της. Το πληρεξούσιο δεν είναι επικυρωμένο. Πρόκειται προφανώς για το πρωτότυπο, το οποίο κατατέθηκε ηλεκτρονικά, μαζί με όλα τα άλλα σχετικά έγγραφα.
Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο Β 7 (α), εδ. β' Κανόνων ΕΕΔ,"Η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη, αλλά έχει τη δυνατότητα, κατά την απόλυτη της διακριτική ευχέρεια, να διεξάγει τις δικές της έρευνες όσον αφορά τις περιστάσεις της υπόθεσης". Εφαρμόζοντας τον ανωτέρω κανόνα, διαπιστώθηκε με σχετική ευκολία η λειτουργία της προσφεύγουσας ως περιφερειακής αντιπροσώπου της ιαπωνικής εταιρίας για την ευρωπαϊκή ήπειρο [βλ. http://global.epson.com/company/global_network/epson_europe.html]. Έχει εξάλλου ήδη σημειωθεί στη βιβλιογραφία, ότι η επίκληση και απόδειξη ίδιου προστατευτέου συμφέροντος οικονομικής φύσης επαρκεί για την κατάφαση ενεργητικής νομιμοποίησης [Bettinger, Alternative Streitbeilegung für .EU, WRP 2006, 550, αρ. 2.2, Scheunemann, Die .eu Domain - Registrierung und Streitbeilegung, 201, με παραπομπή στην απόφαση επί της υπόθεσης 1387 - biomark.eu]. Κατά συνέπεια, και με βάση τα προαναφερόμενα, η προσφεύγουσα νομιμοποιείται στην άσκηση της παρούσας προσφυγής.

III. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

Η προσφεύγουσα θεμελιώνει το δικόγραφο της προσφυγής της στην ύπαρξη προηγούμενου δικαιώματος, την πρόκληση κινδύνου σύγχυσης, την έλλειψη δικαιώματος και εννόμου συμφέροντος του καθ' ου, και τέλος, στην ύπαρξη κακής πίστης από την πλευρά του καθ’ ου. Για να γίνει δεκτή η προσφυγή κατά κατόχου ονόματος χώρου, απαιτείται η συνδρομή των ακόλουθων προϋποθέσεων, οι οποίες πηγάζουν από τη συνδυαστική ερμηνεία των άρθρων 22 § 11, 21, και 10 § 1 Καν. 874/2004:
Α. Ύπαρξη προηγούμενου δικαιώματος του προσφεύγοντος αναφορικά με το επίδικο όνομα χώρου, και
Β. Κερδοσκοπική ή καταχρηστική καταχώρηση, η οποία αναγνωρίζεται ως τέτοια, όταν ο κάτοχος δεν είχε δικαίωμα ή έννομο συμφέρον για την επίμαχη καταχώρηση, ή όταν η καταχώριση έλαβε χώρα ή χρησιμοποιείται κακόπιστα.
Επιπρόσθετα, η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει και τυχόν ύπαρξη καταχρηστικότητας κατά την υποβολή της προσφυγής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο Β 12 περ. η’ Κανόνων ΕΕΔ. Εκ προοιμίου σημειώνεται η έλλειψη οιασδήποτε καταχρηστικότητας στην εξεταζόμενη προσφυγή, με δεδομένο ότι από την επεξεργασία του φακέλου της διαφοράς δε στοιχειοθετείται κακή πίστη της προσφεύγουσας κατά την άσκηση της επίδικης προσφυγής. Η προσφεύγουσα με σαφήνεια εξιστορεί τους λόγους άσκησης της προσφυγής, καθώς και τα πραγματικά περιστατικά που επιχειρούν να την τεκμηριώσουν. Η προϊστορία της προσφεύγουσας και η μακρόχρονη σύνδεσή της με το επίδικο όνομα χώρου, συνηγορούν υπέρ της καλόπιστης άσκησης της παρούσας προσφυγής.

1. ΥΠΑΡΞΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Κατά το άρθρο 10 § 1, ως προηγούμενα δικαιώματα που έχουν αναγνωριστεί ή θεσπιστεί από το εθνικό ή και το κοινοτικό δίκαιο ορίζονται τα κατατεθέντα εθνικά εμπορικά σήματα και στο μέτρο που προστατεύονται από το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών στα οποία κατέχονται τα μη κατατεθέντα εμπορικά σήματα, εμπορικές επωνυμίες, εταιρικές επωνυμίες κλπ.
Στην εξεταζόμενη υπόθεση η προσφεύγουσα επικαλείται την ύπαρξη τόσο κοινοτικού, όσο και ελληνικού σήματος, και προσκομίζει για το σκοπό αυτό τα σχετικά δικαιολογητικά συνημμένα στην προσφυγή της (Παράρτημα 7), δηλαδή αντίγραφο των νομιμοποιητικών εγγράφων από το Τμήμα Κατάθεσης Σημάτων του Υπουργείο Εμπορίου, και αντίγραφο από την ψηφιακή μερίδα της στο κοινοτικό γραφείο σημάτων.
Ωστόσο, στο ανωτέρω πλαίσιο, πρέπει να εξεταστεί και η διατύπωση του άρθρο 10 § 2 Καν. 874/2004, κατά την οποία «η καταχώριση με βάση προηγούμενο δικαίωμα συνίσταται στην καταχώριση ολόκληρου του ονόματος για το οποίο υφίσταται προηγούμενο δικαίωμα, όπως αναγράφεται στα έγγραφα που αποδεικνύουν ότι το εν λόγω δικαίωμα υπήρχε».
Από μια προσεκτική ανάγνωση του άρθρου 21 § 1 Καν. 874/2004 διαπιστώνεται ότι γίνεται μνεία μόνο της § 1, και όχι της § 2 του άρθρου 10 του ίδιου Κανονισμού. Κατά συνέπεια, πλήρης εξομοίωση του προηγούμενου δικαιώματος με το εκζητούμενο όνομα χώρου δεν αξιώνεται στο πλαίσιο αντιδικίας προσφεύγοντος κατά κάτοχου ονόματος χώρου.
Τέλος, είναι απολύτως σαφές και αυταπόδεικτο πως η προσφεύγουσα επιδιώκει την προστασία του νόμου αναφορικά με εκείνο το τμήμα της επωνυμίας της που τη διακρίνει κατά κύριο λόγο στο πεδίο των συναλλαγών, το οποίο δεν είναι άλλο από την ένδειξη «EPSON», καθώς η υπολειπόμενη ένδειξη [INK] αποτελεί γενικού χαρακτήρα περιγραφική ένδειξη, για την οποία η Επιτροπή έχει ήδη αποφανθεί σε προγενέστερες αποφάσεις ότι δεν συμβάλλει στην αποφυγή κινδύνου σύγχυσης [Air France κατά ibiz hosting - Αριθμός υπόθεσης 04645, και Εταιρεία General Electric κατά SNNS Ltd Αριθμός υπόθεσης 05009].

Με βάση τα ανωτέρω πορίσματα, πρέπει να γίνει δεκτή η ύπαρξη προηγούμενου δικαιώματος της προσφεύγουσας.

2. ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ – ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ

Αναφορικά με τη δεύτερη προϋπόθεση για την ευδοκίμηση της προσφυγής πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα: Τα άρθρα 21 § 1 Καν. 874/2004 και Β 11 (δ) Κανόνων ΕΕΔ ρητά ορίζουν ότι μια καταχώρηση ανακαλείται ως καταχρηστική / κερδοσκοπική, όταν α) «καταχωρίσθηκε από τον κάτοχο του, ο οποίος δεν έχει δικαιώματα ή έννομο συμφέρον επί του ονόματος τομέα», ή β) «καταχωρίσθηκε ή χρησιμοποιείται με κακή πίστη». Συνεπώς, η απόδειξη συνδρομής μιας από τις δύο προϋποθέσεις αποτελεί επαρκή όρο για την αποδοχή της προσφυγής.
Στην προκείμενη περίπτωση, και με δεδομένη την ερημοδικία από την πλευρά του καθ’ ου, παρά την τήρηση όλων των αναγκαίων διαδικαστικών προϋποθέσεων, κρίνεται σκόπιμη η εξέταση καταρχήν της δεύτερης προϋπόθεσης.
Το άρθρο 21 § 3 Καν. 874/2004, και το άρθρο Β 11 (f) [στ΄ κατά την ελληνική – ανύπαρκτη στη σχετική απόδοση - αρίθμηση] των Κανόνων ΕΕΔ ορίζουν ότι η κακή πίστη του καθ’ ου είναι δυνατόν να αποδειχθεί όταν:
«α) οι περιστάσεις καταδεικνύουν ότι το όνομα αποκτήθηκε με σκοπό την πώληση, την εκμίσθωση ή τη μεταβίβαση άλλως πως του ονόματος τομέα σε κάτοχο ονόματος για το οποίο έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα δυνάμει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας, ή
β) το όνομα τομέα καταχωρίσθηκε, προκειμένου να αποτραπεί ο κάτοχος ονόματος για το οποίο έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα δυνάμει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας να μετατρέψει το εν λόγω όνομα σε αντίστοιχο όνομα τομέα, υπό την προϋπόθεση ότι:

i) η συγκεκριμένη συμπεριφορά του καταχωρίζοντος είναι δυνατόν να αποδειχθεί, ή
ii) το όνομα τομέα δεν χρησιμοποιήθηκε με τον ανάλογο τρόπο για δύο τουλάχιστον έτη από την ημερομηνία καταχώρισης, ή
iii) σε περιπτώσεις όπου, κατά τη στιγμή έναρξης της διαδικασίας ΕΕΕΔ, ο κάτοχος ονόματος τομέα για το οποίο έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα δυνάμει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας, ή ο κάτοχος ονόματος τομέα δημοσίου φορέα έχει δηλώσει την πρόθεσή του να χρησιμοποιήσει το όνομα τομέα δεόντως, αλλά παραλείπει να το πράξει στο διάστημα των έξι μηνών που έπονται μετά από την ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας ΕΕΕΔ» ή
γ) το όνομα τομέα καταχωρίσθηκε πρωτίστως με σκοπό την παρενόχληση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων

ανταγωνιστή, ή
δ) το όνομα τομέα χρησιμοποιήθηκε σκοπίμως με σκοπό το εμπορικό κέρδος για να προσελκύσει χρήστες του διαδικτύου, στον ιστότοπο ή σε άλλη θέση σε απευθείας σύνδεση του κατόχου του ονόματος τομέα, δημιουργώντας πιθανότητα σύγχυσης με όνομα για το οποίο έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα δυνάμει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας, ή με όνομα δημοσίου φορέα, πιθανότητα σύγχυσης η οποία αφορά την πηγή, τη χορηγία, την υπαγωγή ή την έγκριση του ιστοτόπου ή της θέσης ή ενός προϊόντος ή υπηρεσίας που προσφέρονται επί του ιστοτόπου ή της θέσης του κατόχου ονόματος τομέα, ή
ε) το όνομα τομέα που έχει καταχωριστεί είναι όνομα προσώπου για το οποίο δεν υπάρχει αποδεδειγμένη σχέση μεταξύ του καθ' ου η Αίτηση και του ονόματος τομέα που έχει καταχωρισθεί».

Από όλες τις περιπτώσεις των προαναφερόμενων διατάξεων αρκεί η αναφορά στην έλλειψη αποδεδειγμένης σχέσης μεταξύ του καθ' ου και του επίμαχου ονόματος χώρου [άρθρο 21 § 3 περ. ε΄ Καν. 874/2004 και Β 11 (στ) (5) Κανόνων ΕΕΔ]. Πράγματι, από την αντιπαραβολή της ένδειξης [epson-ink] και της εμπορικής επωνυμίας του καθ' ου [ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ] κανένα απολύτως συνδετικό στοιχείο δεν κατέστη δυνατό να εντοπιστεί, με δεδομένη και την ερημοδικία του καθ' ου.
Από τις ως άνω περιστάσεις αποδεικνύεται ότι ο καθ' ού προέβη στην καταχώρηση του εν λόγω ονόματος, γνωρίζοντας ότι με τον τρόπο αυτό παρακωλύει τη χρήση του ονόματος από το νόμιμο δικαιούχο με απώτερο σκοπό τον προσπορισμό περιουσιακού οφέλους, από ενδεχόμενη μεταγενέστερη "διαπραγμάτευση" της μεταβίβασης και πώλησής του στην καταγγέλουσα. Επιπρόσθετα, η χρήση της επίμαχης ένδειξης παρέχει αθέμιτα οφέλη στον καθ' ου από την σύνδεση της εμπορίας του με τον πραγματικό φορέα και δικαιούχο της ένδειξης EPSON.

Κατόπιν των ανωτέρω, εύκολα καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η καταχώριση του ονόματος www.epson-ink.eu από τον καθ'ου εμπίπτει και στις δύο ως άνω περιπτώσεις του άρθρου 21 παρ. 1 του Κανονισμού 874/2004».
Τίθεται συνεπώς το ζήτημα του βάρους απόδειξης συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 21 Καν. 874/2004. Η διατύπωση του ελληνικού κειμένου της § 3 έχει ως εξής: «Η κακή πίστη … είναι δυνατό να αποδειχθεί όταν…». Ακολουθείται εδώ η διατύπωση του αγγλικού κειμένου «bad faith may be demonstrated» και όχι του γερμανικού [«Bösgläubigkeit liegt vor, wenn…»]. Αρωγός στη διαλεύκανση του θέματος μπορεί να θεωρηθεί ακόμη και η ρύθμιση του άρθρου Β 11 (στ) Κανόνων ΕΕΔ, η οποία ορίζει ότι: «…οι ακόλουθες περιστάσεις … εάν τεθούν ενώπιον της Επιτροπής, μπορούν να αποδείξουν ότι ένα όνομα τομέα εγγράφηκε ή χρησιμοποιείται κακή τη πίστει…». Όπως ήδη έχει σημειωθεί [βλ. Bettinger, Alternative Streitbeilegung für .EU, WRP 2006, 552, και Remmertz, Alternative Dispute Resolution (ADR) – an alternative for .eu domain name disputes ?, CRi 2006, 163 επ.], αν και δεν υπάρχει ρητή πρόβλεψη, στο πλαίσιο της διαδικασίας ΕΕΔ ακολουθείται το εξεταστικό και όχι το συζητητικό σύστημα, με άμεσο αποτέλεσμα τη δυνατότητα λήψης πρωτοβουλιών από την πλευρά της Επιτροπής αναφορικά με την εξέταση της υπόθεσης. Στην εξεταζόμενη διαφορά είναι οφθαλμοφανής και αυταπόδεικτη η ανυπαρξία συσχετισμού της επίμαχης ένδειξης με την εμπορική επωνυμία του καθ' ου, ο οποίος – όπως επανειλημμένα έχει σημειωθεί – δεν έλαβε νομότυπα μέρος στη διαδικασία, έτσι ώστε να αντικρούσει την αποδιδόμενη σε αυτόν κακοπιστία. Και μόνο λοιπόν από τα υπάρχοντα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας είναι εφικτή κατά την κρίση της Επιτροπής η συναγωγή ασφαλούς πορίσματος περί ανυπαρξίας οιασδήποτε σχέσης μεταξύ του καθ' ου η προσφυγή και του καταχωρούμενου ονόματος τομέα.

3. ΩΣ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΜΕΑ

Με δεδομένο ότι η προσφεύγουσα είναι εταιρεία που έχει την έδρα της εντός της επικράτειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πληρούνται καταρχήν οι όροι που τίθενται για τη μεταβίβαση του επίδικου ονόματος χώρου κατά τα άρθρα 22 § 11 εδ. β΄, περ. β΄ Καν. 874/2004, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 § 2 β΄ καν. 733/2002. Συνεπώς η προσφεύγουσα παραδεκτά υποβάλλει το αίτημα μεταβίβασης, και καθώς ικανοποιεί τα γενικά κριτήρια επιλεξιμότητας για την καταχώρηση, το αίτημα αυτό πρέπει να γίνει δεκτό.
Θα πρέπει πάντως να σημειωθεί ότι στο άρθρο 22 § 11 εδ. β΄ Καν. 874/2004 προβλέπονται δύο προϋποθέσεις: Εκτός από τα γενικά κριτήρια επιλεξιμότητας κατά το άρθρο 4 § 2 Καν. 733/2002, απαιτείται και η υποβολή αίτησης για το επίμαχο όνομα τομέα από τον προσφεύγοντα. Την Επιτροπή απασχόλησε η ερμηνεία της εν λόγω προϋπόθεσης, καθώς από την ίδια τη διατύπωση δεν προκύπτει άμεσα το αντικείμενο της αναγραφόμενης αίτησης αλλά και ο χρόνος υποβολής της. Το αγγλικό κείμενο της ρύθμισης δεν φαίνεται να βοηθά ιδιαίτερα [«The domain name shall be transferred to the complainant if the complainant applies for this domain name»]. Αντίθετα, η γερμανική απόδοση κάνει λόγο για

Registrierung, δηλαδή για αίτηση καταχώρησης ονόματος χώρου. Κατά συνέπεια προκύπτει ζήτημα ερμηνείας της αίτησης εξ αντικειμένου: Αν ακολουθήσουμε την εκδοχή του γερμανικού κειμένου, τότε το αίτημα περί μεταβίβασης της προσφεύγουσας θα έπρεπε να είχε απορριφθεί, καθώς η τελευταία δεν έχει υποβάλει αίτηση καταχώρησης, αλλά αίτημα μεταβίβασης. Αντίθετα, αν βασιστούμε στην ελληνική απόδοση, η οποία αξιώνει από τον προσφεύγοντα να «έχει υποβάλει αίτηση για το εν λόγω όνομα τομέα», χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις, μπορούμε να θεωρήσουμε πως ο όρος «αίτηση» δύναται να αναφέρεται στο αίτημα περί μεταβίβασης, δεδομένο που συντρέχει στην παρούσα υπόθεση, καθώς η προσφεύγουσα έχει προβεί σε αντίστοιχο αίτημα στο δικόγραφο της προσφυγής της.

Από την αναδίφηση στη μέχρι σήμερα υφιστάμενη νομολογία στο πλαίσιο λειτουργίας των Κανόνων ΕΕΔ διαπιστώθηκε η απουσία οιασδήποτε ενασχόλησης ή προβληματισμού ως προς το θέμα. Μια σειρά αποφάσεων αποδέχεται σχεδόν αυτόματα το αίτημα περί μεταβίβασης, χωρίς κανενός είδους εξέταση των ειδικότερων προϋποθέσεων, αντιμετωπίζοντας το σχετικό αίτημα περίπου ως αντανακλαστική και παρεπόμενη συνέπεια της αποδοχής της αίτησης για την ανάκληση του ονόματος τομέα [βλ. αντί πολλών αποφάσεων τις αποφάσεις στις υποθέσεις 120, 387, 982, 1043, 1129, 1196, 3016, 3108, 3147, 3207, 3266, 3368, 3444, 3510, 3557, και 3641]. Μια άλλη ομάδα αποφάσεων εξετάζει το σχετικό αίτημα μόνο στη βάση της συνδρομής μιας από τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 § 2 εδ. β΄ Καν. 733/2002, παραλείποντας οιαδήποτε αναφορά στο προαπαιτούμενο υποβολής αίτησης για το εν λόγω όνομα τομέα, που ρητά προβλέπεται στην ίδια ρύθμιση [βλ. αντί άλλων, τις αποφάσεις στις υποθέσεις 1693, 2123, 2235, 2438, 2781, 2798, 2798, 4037, 4039, 4040, 4052, και 4090]. Τέλος, μια μικρότερη ομάδα αποφάσεων φαίνεται να καταλήγει – έμμεσα – στο συμπέρασμα, ότι η εν λόγω αίτηση δεν είναι άλλη από το αίτημα περί μεταβίβασης του επίδικου ονόματος τομέα [βλ. τις αποφάσεις στις υποθέσεις 1584, 2035, 3125 και 3773]. Κοινή είναι πάντως η έννομη συνέπεια σε όλες τις προαναφερόμενες αποφάσεις: Η αποδοχή του αιτήματος περί μεταβίβασης. Κατά την κρίση της Επιτροπής, και με δεδομένη την ελληνική απόδοση της ανωτέρω ρύθμισης, η οποία είναι ισοδύναμη των λοιπών γλωσσικών εκδοχών, και στην εξεταζόμενη διαφορά συνιστά τη γλώσσα της διαδικασίας, ο όρος υποβολής αίτησης για το επίδικο όνομα τομέα πρέπει να θεωρηθεί πως αναφέρεται στο αίτημα της προσφεύγουσας περί μεταβίβασης του εν λόγω ονόματος τομέα, όρος που συντρέχει στην παρούσα διαφορά.

Τέλος, ένα τελευταίο ζήτημα που προκύπτει αναφορικά με το αίτημα περί μεταβίβασης του επίδικου ονόματος χώρου σχετίζεται με το δεδομένο, ότι η προσφεύγουσα θεμελίωσε την επιχειρηματολογία της στην ύπαρξη προηγούμενων δικαιωμάτων της χορηγούσας την πληρεξουσιότητα ιαπωνικής εταιρίας, ζητά όμως την μεταβίβαση του ονόματος χώρου όχι στο όνομα και για λογαριασμό της προαναφερόμενης εταιρίας, αλλά στην ίδια.
Η επιλογή αυτή προφανώς εκπορεύεται από τις αυστηρές προϋποθέσεις επιλεξιμότητας του άρθρου 4 § 2 Καν. 733/2002, που ήδη προαναφέρθηκαν. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να εξεταστεί αν η ίδια η προσφεύγουσα έχει δικαίωμα υποβολής του σχετικού αιτήματος, παρά την έλλειψη σχετικών ισχυρισμών. Σύμφωνα με το άρθρο Β 7 (α) Κανόνων ΕΕΔ, "η Επιτροπή διεξάγει τη Διαδικασία ΕΕΔ με τέτοιο τρόπο όπως θεωρεί πρέπων σύμφωνα με τους Διαδικαστικούς Κανονισμούς. Η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη , αλλά έχει τη δυνατότητα, κατά την απόλυτη διακριτική της ευχέρεια, να διεξάγει τις δικές της έρευνες όσον αφορά περιστάσεις της υπόθεσης". Από την ανάγνωση του δικογράφου της προσφυγής, σε συνδυασμό και με τις έρευνες του μέλους της Επιτροπής, προκύπτει η στοιχειοθέτηση προηγούμενων δικαιωμάτων εταιρικής επωνυμίας της προσφεύγουσας κατά το άρθρο 10 § 1 β καν. 874/2004, καθώς φέρει ακριβώς την ίδια ένδειξη στην επωνυμία της [βλ. ανάλογη απόφανση και στην υπόθεση με αριθμό 2818 - MCCLEAN, σκέψη 14]. Επιπρόσθετα, η μεταβίβαση του ονόματος χώρου απευθείας στην προσφεύγουσα μπορεί να θεωρηθεί ως μέρος της χορηγηθείσας πληρεξουσιότητας, ότι δηλαδή ενσωματώνεται στην εντολή να κινήσει νομικές διαδικασίες προς διασφάλιση των εννόμων συμφερόντων της ιαπωνικής εταιρίας, καθώς η προσφεύγουσα είναι η αποκλειστική αντιπρόσωπός της στον κοινοτικό χώρο. Εξάλλου, με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η καλύτερη δυνατή προστασία των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας της ιαπωνικής εταιρίας, καθώς σε διαφορετική περίπτωση θα έπρεπε να υποβληθεί προσφυγή από την ίδια με αίτημα ανάκλησης του ονόματος χώρου, και στη συνέχεια άμεση υποβολή αίτησης εκχώρησης του ίδιου ονόματος από το Μητρώο EuRID [βλ. σχετικά την απόφαση στην υπόθεση 4478 - picmg.eu & την υπόθεση 1580 - auntminnie.eu, καθώς και Rau, Der internationale Schutz von Domainnamen und Makenrechten im Internet (2009), 257].

ΑΠΟΦΑΣΗ

Για όλους τους προαναφερόμενους λόγους, η Επιτροπή διατάζει, σύμφωνα με τις Παραγράφους Β12 (β) και (γ) των Κανόνων,

τη μεταβίβαση του ονόματος τομέα EPSON-INK στο όνομα του Καταγγέλλοντα

Μέλη Επιτροπής

Name	**Apostolos Anthimos**

ΗΜΕΡΟΜΗΝΊΑ ΈΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΌΦΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΉΣ 2013-08-08

Summary

Η ΑΓΓΛΙΚΉ ΠΕΡΊΛΗΨΗ ΤΗΣ ΑΠΌΦΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΉΣ ΕΠΙΣΥΝΆΠΤΕΤΑΙ ΩΣ ΠΑΡΆΡΤΗΜΑ 1

I. Disputed domain name: [EPSON-INK]

II. Country of the Complainant: [THE NETHERLANDS], country of the Respondent: [GREECE]

III. Date of registration of the domain name: [21 JUNE 2012]

IV. Rights relied on by the Complainant (Art. 21 (1) Regulation (EC) No 874/2004) on which the Panel based its decision:
1. word trademark registered in [Greece], reg. No. [80386], for the term [EPSON], filed on [25 JULY 1985], registered on [17 MARCH 1988] in respect of goods and services in classes [7, 9, 14 & 16]
2. word CTM, reg. No. [04147229], for the term [EPSON], filed on [29 NOVEMBER 2004], registered on [02 MARCH 2006] in respect of goods and services in classes [2, 9 & 16]
3. company name [EPSON]

V. Response submitted: [No]

VI. Domain name is confusingly similar to the protected right/s of the Complainant

VII. Rights or legitimate interests of the Respondent (Art. 21 (2) Regulation (EC) No 874/2004):
1. [No]
2. Why: The Respondent has no trademark or any other rights to the disputed domain name.

VIII. Bad faith of the Respondent (Art. 21 (3) Regulation (EC) No 874/2004):
1. [Yes]
2. Why: The domain name was intentionally used to attract Internet
users, for commercial gain, to the holder of a domain name website or other on-line location, by creating a likelihood of confusion with a name on which a right is recognised or established by national and/or Community law

IX. Other substantial facts the Panel considers relevant: The Complainant is the sole distributor and representative of the owner of the national and CTM. The Complainant has also trade and company name rights on the disputed domain name.

X. Dispute Result: [Transfer of the disputed domain name]

XI. Procedural factors the Panel considers relevant:
1. No timely Response submitted.
2. The written submission of the Respondent pursuant to Art. B 3 (g) ADR Rules stated no reasons for the failure to comply with the deadline for the submission of the Response.
3. Written submission was not written in the language of the proceedings.
4. Six attached documents of the Complaint were not translated in the language of the proceedings.

XII. [If transfer to Complainant] Is Complainant eligible? [Yes]